

Ko iz svetovne klasike nastane »blef«

Celjski gledališčniki tokrat o sodobnem dogajanju na gledaliških odrih

Clani SLG Celje bodo jutri zvečer uprizorili četrto letošnjo premiero. Tokrat so na odrske deske pod vodstvom režiserja Borisa Kobala postavili komedijo **Vorkšop na Moljera** avtorja Matjaža Zupančiča.

Besedilo, za katerega je Zupančič dobil zlahtno komedijsko pero 2014, se duhovito poigrava z Molierovim Tartuffom, hkrati pa je umeščeno v sodobni čas. Zupančič je z njim okrcal »blef« in puhlost nekaterih sodobnih gledaliških prijemov ter se ponorčeval iz bleščečega videza brez prave vsebine, kar je danes pogost pojav na vseh področjih sodobne družbe, tudi v gledališču. »Avtor se je v predstavi lotil sveta, kateremu pripada tudi sam, to je gledališču. Na žalost je tudi v našem poslu videz pogosto pomembnejši kot vsebina,« pravi upravnica celjskega gledališča **Tina Kosi**.

Predstavo so ustvarili režiser Boris Kopal, dramaturginja **Tina Kosi**, scenografinja Urša Vidic, kostumografinja Sara Smrajc Žnidarčič, svetovalec za gib **Branko Završan**, oblikovalec luči Uroš Gorjanc, glasbena opremljevalca Boris Kopal in **Branko Završan** ter lektor Jože Volk. Igrajo **Vojko Belšak**, Pia Zemljič, **Renato Jenček**, **Lučka Počkaj**, **Branko Završan** in Andrej Murenc.

Z leve **Vojko Belšak**, **Branko Završan**, **Pia Zemljič**, **Renato Jenček**

Osrednja pozornost v predstavi je namenjena trem igralcem, ki nimajo varne zaposlitve v okviru javnega zavoda, ampak so samozaposleni. Prijavljajo se na različne projekte. V enem želijo Molierovega Tartuffa uprizoriti karseda podobno, kot ga je napisal avtor. Ker ta projekt izvajajo pod vod-

stvom Centra za brezdramsko kreativno pisanje, je njihova želja vse prej kot realna. Producent in njegova sodelavca v centru sta zgrožena nad tako bednim konceptom, saj je po njihovem vse drame treba napisati na novo in tako zagotoviti njihovo brezčasnost.

Po besedah režiserja **Borisa Kobala** gre v predstavi v prvi vrsti za verbalni humor in nekoliko manj za situacijskega, zato je samo zgodbo treba pozorno spremljati. »V slovenskih gledališčih pomembnejše predstave pripravlja ozek krog režiserjev. Včasih, ko gledam njihove

projekte, preprosto ne ločim več originala od »blefa«. In prav zaradi tega sem se lotil ustvarjanja te predstave s toliko večjim veseljem,« pojasnjuje Kopal.

Eno glavnih sporočil predstave je namreč, da je v sodobni družbi še tako dobro stvar treba popačiti oziroma spremeniti. V primeru predstave gre za dobro in neminljivo napisano literarno delo Tartuff, ki jo je v skladu s sodobnimi smernicami za vsako ceno treba spremeniti in popačiti.

ŠPELA OŽIR
Foto: UROŠ HOČEVAR